Balogh István

Idősíkok

Hatvan felé

Kijöttem újra a partra
Csak a víz lelkét hallgatom
Emberek libegnek
Madarak lilás foltok
Imádságos bogárkák
Lassan gyülekeznek
És ring szőke tükörkép
Öregapám szeme fénylő nap
Indul tarisznyásan
Végtelen lajtorján
Elszakadt a három vasbocskor
Tüzes táltos hajol édes habokra
Nyaka szivárvány
S átmehetek végre alatta

2006. március 20.

Nyolcvan felé

Bottal botorkálok.
Oda. Tihozzátok.

Titkot hozok! Mesélek.
Hallgassátok, legények!

Kedves szeme fényes terem.
Ezer karát szép szerelem.

Nap, ha fölkel, hozzánk belép.
- Én is kérek egy feketét!

Holdanyó csak ránk mosolyog.
Elhallgatnak komondorok.

2025. június 8.